

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **P. U.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 października 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędziego,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału
w rozpoznaniu sprawy o sygnaturze akt V KK 387/24.**

Pismem z dnia 19 września 2024 r. obrońca skazanego, na podstawie art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k., wniósł o wyłączenie sędziego Marka Motuka od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej o sygn. akt V KK 387/24. Podstawę swego wniosku jego autor upatruje w tym, że w kasacji obrońcy podniesiono m.in. zarzuty polegające na naruszeniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na nienależytą obsadę sądu w związku z udziałem w składzie sędziego powołanego na urząd sędziego w następstwie wniosku Krajowej Rady Sądownictwa (dalej jako KRS) ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). Wobec tego, że SSN Marek Motuk został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego z

udziałem wskazanej KRS, w ocenie obrońcy – w związku z zarzutami kasacji – przy rozpoznaniu kasacji sędzia ten musiałby wypowiadać się co do procedury nominacyjnej, która i jego dotyczy.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Rozpocząć należy od tego, że w ocenie Sądu Najwyższego, z uwagi na treść przedmiotowego wniosku, należało go odczytać poprzez art. 118 § 1 k.p.k. jako wniosek o wyłączenie sędziego złożony w trybie art. 41 § 1 k.p.k., gdyż powołuje się w nim okoliczności skutkujące wątpliwościami co do bezstronności sędziego, a nie okoliczności skutkujące przyjęciem, że sprawa dotyczy sędziego bezpośrednio w rozumieniu art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. Tak odczytany wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W myśl bowiem art. 41 § 1 k.p.k. sędzia podlega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W sposób oczywisty z tego rodzaju sytuacją mamy do czynienia w rozpatrywanej sprawie.

Biorąc udział w rozpoznaniu niniejszej sprawy sędzia Sądu Najwyższego Marek Motuk, jak słusznie wywodzi obrońca, musiałby rozstrzygać m.in. co do podnoszonego w kasacji zarzutu wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na nienależytą obsadę sądu, wobec tego, że w składzie zasiadał sędzia powołany na urząd sędziego na wniosek KRS, którą ukształtowano na mocy wspomnianej ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., samemu będąc powołanym na urząd sędziego Sądu Najwyższego właśnie z udziałem kwestionowanej KRS. Tym samym SSN Marek Motuk wypowiadałby się odnośnie do okoliczności, która i jego bezpośrednio dotyczy. Tego rodzaju sytuacja w odbiorze zewnętrznym mogłaby zostać odczytana jako postąpienie nieutrwalające obrazu sądu jako działającego w warunkach bezstronności.

Nie sposób pominąć i tego aspektu, że wyłączenie SSN Marka Motuka od udziału w rozpatrywaniu przedmiotowej sprawy spowoduje też wyeliminowanie wszelkich mogących powstać wątpliwości w zakresie zapewnienia skazanemu prawa do rozpoznania jego sprawy w postępowaniu kasacyjnym przez niezawisły i niezależny sąd ustanowiony ustawą w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art.

47 Karty Praw Podstawowych i art. 6 ust. 1 EKPCz (por. np. postanowienia SN: z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21 czy z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22).

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.

[J.J.]

[ał]